

Transformar Catalunya, millorar el món

Barcelona ha acollit fa pocs dies el congrés internacional Sustainable Development Goals: Actors and Implementation, en què experts de 21 països d'arreu del món han debatut extensament sobre com desplegar els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) tant a escala internacional com nacional/local. Va ser l'ONU la que va aprovar, el setembre del 2015, l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible. L'Agenda inclou un conjunt de disset objectius, d'aplicació universal, que cal desplegar fins a l'any 2030. Entre els objectius a assolir podem destacar, entre d'altres, els de posar fi a la pobresa al món en totes les seves formes, reduir les desigualtats, fer front al canvi climàtic, afavorir una educació inclusiva, equitativa i de qualitat per a tothom, garantir una vida sana a totes les edats, afavorir la producció i el consum sostenibles o garantir una energia segura i sostenible.

Per primer cop a la història, els objectius de la nova Agenda apelen a tots els països del món. Ja no es tracta tan sols de l'ajuda dels països del nord als països en vies de desenvolupament, sinó de la consciència que els problemes i les realitats del planeta ens comprometen a tots. Podem afirmar que la humanitat pren consciència col·lectiva dels reptes globals com a planeta i com a espècie, i en aquesta línia acorda un pla a quinze anys vista per construir un món més just, de més progrés i més sostenible.

Els ODS no són jurídicament d'obligat compliment, però s'espera que els governs d'arreu del món se'ls facin seus per establir agendes nacionals i locals, en consonància amb l'Agenda mundial. I, per tant, que es determinin objectius, plans específics i mecanismes d'avaluació

JOSEP MARIA VILALTA

SECRETARI EXECUTIU DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA D'UNIVERSITATS PÚBLIQUES

i seguiment a escala nacional/local, que s'han de guiar sota els paràmetres de la coherència de polítiques.

Els reptes plantejats són gegantins i els resultats, siguin els que siguin, probablement seran modestos o parcials. Però és igualment cert que per primer cop a la història de la humanitat s'ha definit un full de ruta global que hauria de guiar el treball de cada país i projectes globals com a planeta. Ara cal, doncs, que els governs nacionals, regionals i locals d'arreu, així com els diversos agents en el territori, posin en marxa marcs d'actuació i de concertació per fer efectiva l'encertada frase de "pensar globalment i actuar localment". En aquest sentit, el govern de la Generalitat està elaborant un més que adequat pla nacional per a la implementació de l'Agenda 2030 a Catalunya, a partir de l'informe *L'Agenda 2030: transformar Catalunya, millorar el món*, elaborat pel CADS (Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible).

És en aquest context que les universitats públiques catalanes aspi-

ren a ser agents dinamitzadors i, quan s'escaigui, líders, tant en l'àmbit català com en l'esfera internacional, conscients del fet que els ODS impliquen en bona mesura el coneixement, la formació i la recerca científica com a aspectes determinants. Efectivament, la complexitat dels ODS comporta la necessitat d'invertir en coneixement, en innovació social i tecnològica, i per descomptat requereixen educar i conscienciar els ciutadans davant els reptes planetaris. És per això que les universitats i els centres de recerca són agents clau en el desplegament i seguiment dels ODS. L'Associació Catalana d'Universitats Públiques (ACUP) ha estat capdavantera en el debat i la difusió dels ODS a escala catalana, amb un compromís explícit de les universitats per adequar les seves polítiques, la seva oferta formativa i la recerca científica per donar compliment als objectius globals. Només tenint en compte que cada curs passen per les aules universitàries del país més de 230.000 joves (i també no tan joves) podem copsar la capacitat d'impacte que es pot produir en la formació d'aquests ciutadans i quadres professionals. Així mateix, l'ACUP, juntament amb la Unesco i la Universitat de les Nacions Unides (UNU), impulsa la Global University Network for Innovation (GUNI). La GUNI, que avui agrupa 218 universitats, càtedres Unesco i centres de recerca de 78 països d'arreu del món, vol esdevenir un actor de primer ordre en el debat i l'anàlisi de l'aplicació dels ODS al món i en la contribució de les universitats i els centres acadèmics d'arreu. El congrés de Barcelona ha estat, en aquest sentit, una ocasió única per mostrar que Catalunya i les seves universitats assumeixen un compromís ferm i un lideratge efectiu en l'assumpció de l'Agenda 2030.

Assolir els Objectius de Desenvolupament Sostenible demana invertir en coneixement i innovació social i tecnològica

Resistència pacífica i alguna cosa més

SEBASTIÀ ALZAMORA

ESCRITOR

➤ Ahir a Saragossa, un acte d'Units Podem a favor del referèndum es va haver de celebrar a porta tancada perquè el recinte on tenia lloc es va veure assetjat per mig miler d'ultres espanyolistes i neonazis que van agredir els polítics assistents i els periodistes que cobrien la notícia. Concretament la presidenta del Parlament aragonès, Violeta Barba, va rebre un cop al pit amb una botella d'aigua (els agressors devien lamentar no haver usat una arma més contundent) i un cotxe de TV3 en va sortir amb els vidres trencats. Els assistents a l'acte van haver d'esperar que als violents els donés la gana d'esvaire-se, perquè no hi va haver cap mena d'intervenció policial per aturar el tumult.

➤ Perquè quan parlen de tumults es refereixen exactament a això, tot i que en el cas de Catalunya en tindrien prou amb molt menys que això per tenir el que fa dies que cerquen, obscenament i desesperadament. A Saragossa, cinc-cents individus d'extrema dreta perpetrant actes de violència contra periodistes i polítics electes es qualifica com un simple "escrache", com va fer el digital *El Español*. A Catalunya, s'està esperant la més mínima espurna per activar tot l'arsenal contra el que ara anomenen sedició, i que només és gent demanant votar. I no només l'esperen, sinó que treballen intensament per provocar-la. Per això és imprescindible mantenir no tan sols la resistència pacífica que distingeix la revolta catalana, sinó anar alerta a no caure en parany ni incitacions a l'enfrontament. Són visibles d'una hora lluny els polis disfressats de civils, amb distintius independentistes o no, que circulen aquests dies per la via pública a la recerca de l'aldarull perdut. La ciutadania catalana ja s'ha doctorat *cum laude* en matèria de mobilització massiva i escrupolosament cívica, però no és sobrer subratllar que, aquests dies, cal afegir-hi l'astúcia de veure'ls venir. El nacionalisme espanyol ha sortit dels *bolardos* per anar a caure dins els *tumultos*, i fins a l'1-O (i molt particularment l'1-O) ningú els traurà d'aquí.

➤ Encara tenim a la memòria les fúnebres i llefiscoses previsions, fa poques setmanes, d'il·lustres pensadors com Gregorio Morán, Luis María Anson o Victoria Prego sobre la possibilitat que hi hagués un *muerto* a Catalunya, i intentaven presentar-la com un temor sense aconseguir dissimular que es tractava d'un desig. Molts d'altres, des dels mitjans o des de les institucions governamentals, judicials i policials, ho han repetit sense ambages: volen violència als carrers de Catalunya, com més cruenta millor, per criminalitzar el referèndum i els seus responsables i per justificar un estat d'excepció i de setge que està provocant l'estupor i l'escàndol arreu del món. Desitgen violència per donar coartada a un cop d'estat, perpetrat des de l'estat contra l'estat. Ja sabem que no ho tindran, però en aquesta setmana que comença vindran els assalts més durs i se'ns buscaran constantment les pessigolles. Per molt que costi, cal mantenir el cap fred i la ironia a punt.

DE FIT A FIT

Recepta a pressió

JORDI DURÓ